

חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות י"א.

עין משפט
גזר מצוה

ל' א מיי פ"א מה' יום
הלכה י' ע"ש "ה"ע
סומן ספק פ"א
ל' ב מיי פ"ו מהלכות
י"ב הלכה י"ו
ע"ש פ"א "ה"ע סומן קנע
ספק פ"א
ל' ג מיי פ"א מה' יום
סוטה הלכה ח ומ"י
פ"ד מה' אשוח ה' כ' כ'
ע"ש פ"א "ה"ע סומן קטו
ספק פ"א
ג' ד מיי פ"ו מה' יום
הלכה י"ט

מוסף רש"י

רשהתה עמו כדי
טומאה. כלי העלסה
(סוטה ג.) אסורה
בביהה אסורה לאכול
בהרומה. מספק
כליפין (שם כח.) שלשה
ועמלה אמריס בצרעה,
וקנא לת אשוח והיא
נטמאה, וקמרה והיא
נטמאה, תמת אשה
ועמלה, אחד שאסורה
לבעל ואחד שאסורה לבעל
אצל ימות בעלה או ארבעה,
ואחד שאסורה לתרומה
(שם ב.) ואם מת.
קודם ששקה ואין לו
גיס והיא זוקקה ליבם,
חולצת. לנשא לזקן ולא
מתייבמת (שם).

תוס' חד מקבא

תנא החולץ ליבמתו
וחזר וקדשה ומת צריכה
חליצה מן האחיים הנולדים
(א) אבל לא מן הילודים
כרבנן דאמרי אפלו כנס
ולבסוף נולד אסורה משום
אשת אחיו שלא היה
בעולמו עמד אחד מן
האחים וקדשה צריכה
חליצה מן האחיים עמו
אחד מן הילודים וקדשה
אין לו עליו כלום
ואפי' ילוד לאחד שקדשה
החולץ כרבנן דאמרי
אין כנס ולבסוף נולד:
אמר רב יהודה אמר:
צרת סוטה אסורה
טומאה כתיב בה בעריות
פירוש דאפי' חליצה לא
בעיא ממאי מדפריסין
כריש כמלתיא ולרב אסי
ליתנאו ואם היה צריכה
חליצה (חליצה) אמר דרב מאי
קושיתא הוא איתא במבתיא
פירושה מן החליצה ועוד
דהא איתב רבי יוסף מהא
דנא נכנסה עמו לזוהרב
שהתיר הוא טומאה אסורה
מיתהו ובתרתמה ואם את
חולצת ולא מתייבמת ש"מ
דאליבא דרב איתא חולצת
מיתהו רב יוסף ס"ל דצריכה
חליצה אפי' סוטה ודאית
כיון דאילו איתיה לבעל
בעיאת גט חשתא נמי תבעי
ליה חליצה והכי שמעינן ליה
לרב יוסף דכ"פ דסוטה
ורב יוסף לא שני ליה
בין סוטה ודאית לספק
סוטה דתרויהו טומאה
בניהו וכוון דסוטה
מספק בעיא חליצה משום
דאיתיה לבעל בעיא
גיטא הכי נמי בסוטה
ודאית בעיא חליצה וקיל'
רש"י ודאית לא בעיא
חליצה טומאה כתיב בה
בעריות אבל גבי ספק
סוטה לא כתיב בה
טומאה ובעיא חליצה

מאן אחין אחין הנולדים. אומר ר"י לנולדים קרי לאותן העמיתין להולד בלשון הש"ס כדלמדין צפרק ד' נדרים (נדרים ג.) לנמירא לנולדים העמיתים משמע ובס"ק דגיינן (דף ג.) וס' קאמר אלא עממה הקנה לנולדים דלא הווי בשעת מתן מעות ה"נ כו': **צריכה חליצה מן האחין.** (ס) מתייבמת אינה מאחרת דלמדין לבעלה דשמתא צומרת לה אסורה באסור לה לא כ"ש:

כמאן ברבנן. הוה מלי לאוקומי כר"ש כגון שגולד קודם שקדשה אלא נחמה ליה לאוקומי כרבנן ונולד אפילו אחר שקדשה: **חד אמר** בעשה. כן גירסת הקונטרס ופי' בקונטרס משום דלדשינן בית אחד הוה בונה ואינו בונה שמי בתים ולא הוה מכלל עשה עשה וקשה כיון דליצטרין קרא לגופיה שלא יבס את שמי' מנולד דלמי' קרא (א) לנתקו מכלל כרת ללאו ואמר ר"ת דגרסינן חד אמר בלאו וכן פ"ר' דכשיבס אחת קאי אצרה בלא שיהיה צריכה צרעה כיון שלא נצרה שוב לא יצנה אומה וכן האחים לא קיימת עליה אלא בלאו לרבי יוחנן וגרסינן שפיר וחזר ובלא הוה או אחד מן האחין על כרתה אצל פ"ה דגרסינן בעשה (ב) לא פליגי אלא באחין אצל איהו ל"כ"ע בעשה (ב): **צרת סוטה אסורה.** לאו דוקא אסורה דאף מחליצה פטורה דפרישה בקונטרס ודוקא סוטה ודאי אצל פטורה ספק בעי חליצה כדמייתי בסמוך וקרא דונסתרה והיא נטמאה נבעלה ודאי איירי כדמסיק לקמן אצל סוטה ספק לא כתיב בה טומאה וא"ת והא מן נכנסה עמו לביה הסתר אסורה לביה והאסורה לאכול בתרומה ואם חולצת ואלא

קשיא. לרב ששת דשנייה הכי: רב אשי סבר לה כריש לקיש. דלמרי' צרת וסופא נחמה: ומתוך לה. לרישא דברייתא דקמי' ר'יך חליצה באחים שגולדו לאחר חליצה וקדושי' של שני וכו' שמעון דלמרי' יבס ולבסוף נולד לא מהניא נפילה מן הרשון למהו עלה אשת אחיו שלא היה בעולמו הלכך זיקת האיה נפילה לא אסרה לה עליה דהאי הואיל וכשגולד (א) כבר קדשה זו: רבינא סבר לה כרבי יוחנן. דלמרי' חייבי לאוין ניהו ורישא נחמה ומתוך לסיפא דקמי' אין לה עליו כלום באחין שגולדו לאחר מכאן וכרבנן דלמרי' אשת אחיו שלא היה בעולמו היא ולא תקשי רישא לסיפא: היולדים.

שגולדו אחר קדושי' של זה ולא איתסתרה עליהו בחליצתו דהא זיקה קמייתא לא (א) רמאי קמייהו לייבומי ומשום אשת אחיו שלא היה בעולמו לא מיתסתרה כר"ש דלמרי' יבס ולבסוף נולד שריא: **עמד אחד מן הגולדים.** שהיו בשעת חליצה ראשונה: אין לה עליו כלום. כר"ל דלמרי' האחין חייבין על החליצה כרת: **עמד אחד מן היולדים.** אחר חליצה או אפילו אחר קדושי' וכשמת זה החולץ קדשה אותו ילוד אין לה עליו כלום ולא משום חליצה אלא משום דהיא אשת אחיו שלא היה בעולמו מנפילה ראשונה: **כמאן רבנן.** דלמרי' (א) אפילו יבס ולבסוף נולד אסירה: **בעשה.** בית אחד הוה בונה ואין בונה ה' בתים (ב) ולא הוה מכלל עשה עשה: **מ"ד בעשה כרבי יוחנן.** דלמרי' איהו שלימותא דאחין קעביד וכי היכי דלדידיה הויה כרה בעשה לאחים נמי הויה בעשה: **ומ"ד בכרת כר"ל** דלמרי' לאו שלימותא דאחים קעביד

הגהות הרב"ח

(א) גמ' צרת סוטה אסורה מי"ט טומאה: (ב) רש"י ד"ה היולדים זה בכר: (ג) ד"ה היולדים ילוד אין לה עליו כלום באחין שגולדו לאחר מכאן וכרבנן דלמרי' אשת אחיו שלא היה בעולמו היא ולא תקשי רישא לסיפא: היולדים. שגולדו אחר קדושי' של זה ולא איתסתרה עליהו בחליצתו דהא זיקה קמייתא לא (א) רמאי קמייהו לייבומי ומשום אשת אחיו שלא היה בעולמו לא מיתסתרה כר"ש דלמרי' יבס ולבסוף נולד שריא: עמד אחד מן הגולדים. שהיו בשעת חליצה ראשונה: אין לה עליו כלום. כר"ל דלמרי' האחין חייבין על החליצה כרת: עמד אחד מן היולדים. אחר חליצה או אפילו אחר קדושי' וכשמת זה החולץ קדשה אותו ילוד אין לה עליו כלום ולא משום חליצה אלא משום דהיא אשת אחיו שלא היה בעולמו מנפילה ראשונה: כמאן רבנן. דלמרי' (א) אפילו יבס ולבסוף נולד אסירה: בעשה. בית אחד הוה בונה ואין בונה ה' בתים (ב) ולא הוה מכלל עשה עשה: מ"ד בעשה כרבי יוחנן. דלמרי' איהו שלימותא דאחין קעביד וכי היכי דלדידיה הויה כרה בעשה לאחים נמי הויה בעשה: ומ"ד בכרת כר"ל דלמרי' לאו שלימותא דאחים קעביד

- (א) [לעיל ג:] (ג) לקמן פ"א:
- (א) [פסחים ל:] וז"ל:
- (ד) סוטה ג. (ס) [לעיל י:]
- (ו) [לקמן י"ז:] (א) [לעיל י:]
- (ח) [שם:] (ט) [לקמן י"ח:]
- (י) [לקמן י"ח:] (ס) [לעיל י:]
- (ל) ד"ה או לאסוקי:
- (מ) [פ"ק דסוטה דף ק"ז:]

תורה אור השלם

1. וקשבו איש אתה שבת ידוע ובעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נחפשה:

גליון הש"ס

גמ' וקדאי' לה מאי קדאי' לה. כתובות נח ע"א ושי"י:

תוספות ישנים

(א) וק"ל מלי' האי דמסקת ליה גמ' ה"י יבס טעמא דנשטה קאמר אפילו חייבי עשה או לאסוקי מ"י סומא קמי' תפשות דעמלה דנשטה קאמר מדלמדין לקמן פ' ר"ג (ג.) אין לאחר ביאה כלום בשמי' צימות ויטווסין אף כ"י עקובא דלמרי' אין קדושי' תופסין וכו' ופי' סבר ר' עקיבא קדושי' תופסין בחייבי עשה אמאי אין לאחר ביאה כלום אלא לכה רק עשה דבית א' הוה בונה כדכ"ה הכ"ל (ב) וא"ת א"כ למה לי קרא ל"י יוחנן דבית א' בונה ואינו בונה ב' בתים דלמא יבנה נפקא דלמרי' בונה כרתה. וי"ל דכ"ה דמייבס לא מייבמה אצל מתוך חלצה להכי אצטרין לא יבנה (א) אפילו מתוך נמי לא חלצה. ועי"ל ד"י יוחנן סבר דאצטרין בית א' הוא בונה וליה קרא דלא יבנה לנתוקה מכתב דאשת אח ולאוקומי אלא. ומ"ד בכרת כריש לקיש דלמרי' דסבר דלא מיידי מן הגיה. ע"ד פי' ר"ס מ"ד בכרת כריש לקיש משום שיש לנו לפשות פטור לצרה ביצילת חכמה בעל פטור לצרה מחליצה חכמה והיא דמפטרה לצרה בחליצה (מיתרות) אמרינן לעיל דהיי' בכרת כמו כן אמרינן התא דמיפטרה ביצילת חכמה (דחיי' צרעה) וחלליה ויעוס א"ת ה"ס:

(א) גירסת דיעו הוא כנראה מוס' דגרסינן מלן אהן אהן הנולדים.

(א) י"ל להכי אצטרין בית אחד הוא בונה וכו' דלפיו מתוך לא חלצה.